

Investointi- ja toimintamenojen rajan määrittely

Seurakunnissa toistuvasti harkitaan, budjetoidaanko joku suurehko korjaustyö tai hankinta toimintamenoiksi vai investointiosaan. Myös tilintarkastajat ovat kiinnittäneet asiaan entistä enemmän huomiota.

Seurakuntien ja seurakuntayhtymien talousarvio sekä toiminta- ja taloussuunnitelma -ohjeen kohdassa 5.5. investoinnit määritellään näin:

”Investointiosassa kirkkovaltuusto hyväksyy määrärahat ja tuloarviot investointihankkeille tai hankeryhmille. Investointiosaan otetaan määrärahat pysyviin vastaaviin aktivoitavien aineettomien ja aineellisten hyödykkeiden sekä seurakunnan toiminnan mahdollistamiseksi hankittavien sijoitusten hankintamenoihin. Aktivoitavalla hankintamenolla tarkoitetaan menoa, joka on tarkoitus kirjata taseen pysyviin vastaaviin. Investointiosa sisältää investointisuunnitelmat talousarviovuodelle ja suunnitelmavuosille.

Kirkkovaltuuston hyväksymän poistosuunnitelman mukaiset pienhankinnat kirjataan suoraan kuluksi. Kirkkohallituksen yleiskirjeessä nro 10/2005 suositellaan seurakunnan aktiivointirajaksi 5.000 €, mutta suurilla seurakunnilla raja on usein korkeampi.

Investointiosaan merkitään yleensä hyödykkeiden perusparannusmenot. **Hyödykkeen perusparannusmeno** lisää hyödykkeeseen liittyviä tulonodotuksia tai palvelujen tuottamisodotuksia esim. pidentämällä olennaisesti sen jäljellä olevaa taloudellista pitoaikaa. Taseeseen aktivoidaan menot, joiden seurauksena hyödykkeen tulojen tai palvelujen tuottamiskyky kasvaa alkuperäistä olennaisesti suuremmaksi. Hyödykkeen tulojen tai palvelujen tuottamiskyvyn voidaan katsoa kasvaneen, jos perusparannus

- pidentää hyödykkeen taloudellista pitoaikaa tai lisää hyödykkeen tuotantokapasiteettia,
- parantaa suoritteiden laatua tai
- vähentää tuotantoprosessin kustannuksia.

Korjaus- ja huoltomenoja, joiden seurauksena hyödykkeen tulojen tai palvelujen tuottamiskyky voidaan säilyttää ennallaan, käsitellään yleensä tilikauden toimintamenoina.”

Seurakunnissa on usein korjausmenoiksi luokiteltavia, mutta euromäärältään isoja hankkeita. Tällaisia hankkeita ovat mm. kirkon ulkoseinien erilaiset korjaukset, paanukaton tervaus jne. Mikäli pienehkö seurakunta merkitsee em. kaltaiset korjausmenot vuosikuluiksi, niin vuosikatte ja tilikauden tulos eivät ole vertailukelpoisia eri vuosien kesken ja seurakunnalle saattaa tulla KJ 15:1,3 mukainen alijäämän kattamisvelvollisuus jopa yhden ison korjaushankkeen vuoksi.

Päätösehdotus:

Talousarviota sekä toiminta- ja taloussuunnitelmaa laadittaessa investointiosaan merkitään

- perusparannusmenot, joiden arvioitu euromäärä ylittää valtuuston päättämän aktiivointirajan,
- hankinnat tai hankeryhmät (esim. koneet, laitteet ja kalustot), joiden arvioitu hankintahinta ylittää valtuuston päättämän aktiivointirajan sekä
- seurakunnan oman harkinnan mukaan suuret korjausmenot. Harkinnan perusteina ovat korjausmenon merkittävä vaikutus seurakunnan rahavirtaan sekä vuosikatteen ja tilikauden tuloksen vertailukelpoisuus eri vuosien kesken.

Mikäli suuri korjausmeno aktivoidaan pysyviin vastaaviin, niin seurakunnan tulee huolehtia siitä, että aktivoidut erät tulevat poistetuksi vaikutusaikanaan. Mikäli esimerkiksi kirkon ulkokuoreen tehty korjaus tehdään noin 20 vuoden välein, niin poistoaika voi olla korkeintaan 20 vuotta. Tarkempia tietoja tästä on ohjeessa *Seurakunnan ja seurakuntayhtymän suunnitelman mukaiset poistot ja pysyvien vastaavien osakirjanpito* ja sen kohta 2.1.4., *Perusparannusmenon käsittely*.

Päätösehdotus hyväksyttiin.